

Spor v Trstu se poostruje-Požar povzročil milijone škode

NOVE OBDOBITVE FAŠISTOV PROTI SLOVENCEM IN SLOVENSKI DUHOVŠČINI. — POSEBEN SRD IZLI-VAJO NAD VODSTVOM SEMENIŠČA V GORICI. — DIJAK, KI JE IZDAL LISTOM GOVOR ŠKOFA FO-GARJA, BIL IZKLJUČEN.

Trst, Italija. — Govor tržaškega škofa Fogarja, ki ga je imel pred dobrim tednom dni v semenišču v Gorici in o katerem je bilo poročano zadnji teden, je italijanske fašiste do besnosti razkažil in njih tukajšnje kaospije je napolnjeno z očitki in obdolžitvami proti vsemu slovenskemu življu v Italiji, predvsem pa proti slovenski duhovščini.

Tako pišejo listi, da slovenska duhovščina v Trstu in v okolici vodi silovito protitalijansko kampanjo in da nastopa na prav terorističen način proti italijanskim duhovnikom kakor tudi proti italijanskim semeniškim dijakom. Semenišče v Gorici, trdijo fašisti, je nekaka centrala, od koder se razširja ta kampanja. Tamkaj, pravijo, se dovoljuje dijakom, da se norčujejo iz Italije, iz fašizma, Mussolinija, kakor tudi kralja Emanuela. Dovoljeno je tem dijakom dalje, da pojejo patriotične jugoslovanske pesmi.

Posebno jezo izliva fašistični list nad enim duhovnikom v semenišču, nad kanonikom Karlom Mušica. Njega so obdolžili, da navaja dijake, naj se upirajo državi. O tem kanoniku pravijo, da skupno s škofom Fogarjem in peterimi drugimi duhovniki kontrolira semenišče in da posebno skrbno pazi na italijanske dijake; tem se dovoljuje, da smejo iti iz semenišča le pod vodstvom posebnega prefekta, kateri pazi, da ne pridejo v stik z ljudstvom.

Eden dijakov v semenišču, po imenu Muratori, je bil izključen. O njem se je namreč ugotovilo, da je bil on tisti, ki je izdal tržaškim fašističnim listom govor škofa Fogarja, v katerem je ta obdolžil fašiste korupcije in bogokletja. Muratori je krivdo priznal.

Med tem pa fašisti kupičijo nove obdolžitve proti škofu Fogarju. Trdijo o njem, da se je par dni po svojem govoru izrazil, da edini katoliki, katere ima v svoji škofiji, so Jugoslovani, in da so Italijani tako mrzli v verskem oziru, da se jih sploh ne more jemati v poštev.

OBDOJA PACIFISTE

Lafayette, Ind. — Legalni svetnik illinoiške univerze, S. Johnson, je v svojem govoru, ki ga je imel pretekli petek v tukajšnjem mestu, ostro obsodil organizacije, katerih člani so sprejeli resolucijo, da v slučaju vojne ne bodo nosili orožja. Vsakokrat, kadar se kaka taka resolucija sprejme, jo priobči časopisje po celem svetu, zlasti pa še na Daljnem vzhodu, in se jo jemlje za dokaz, da v slučaju spopada ameriško civilno prebivalstvo ne bo podpiralo svoje vlade. S tem se daje bojevitemu inozemstvu večja vzpodbuda in tako pacifisti bolj povzročujejo nevarnost vojne, kakor pa jo zmanjšujejo.

POPRAVILA SE PRIČELA

Osem mestnih blokov zgorelo. — Velik del čikaške klavnice uničen. — Osem milijonov škode.

Chicago, Ill. — Tukajšnji klavničar, katera je znana kot največja na svetu, je preteklo soboto grozilo popolno uničenje vsled požara, ki je izbruhnil v njej in o katerem se do zdaj še ni moglo ugotoviti, kako je nastal.

Ogenj se je s tako naglico razširjal, da je, predno so ognjegasci dobili kontrolo nad njim, dosegel take dimenzije, da je spominjal na požar, ki je uničil mesto Chicago leta 1871. Brez dvoma je bil to največji požar v tem mestu izza omenjenega leta. Vendar pa požar ni zavzel takega obsega, kakor so v prvi razburjenosti govorila radijska poročila in se je domnevalo, da so v nevarnosti celi dve ali tri kvadratne milje. Na vsak način pa se je zahvaliti nad vse uspešnemu delu požarne brambe, da se to ni zgodilo. Kljub temu pa je zgorelo celih osem blokov.

Skoraj celokupna mestna požarna bramba, 2200 moških, je bila poklicana na lice mesta. Na pomoč so prihitele požarne brambe tudi iz okoliških mest, vendar pa se niso uporabljale pri požaru samem, marveč se jim je izročila naloga, da čuvarjo nad morebitnimi izbruhi požarov v ostalih delih mesta. Posebne omebe je vredno, da pri tem silovitem požaru ni niti ena oseba izgubila življenja. Po borbi, ki je trajala štiri ure, so ognjegasci končno toliko omejili ogenj, da ni bilo več nevarnosti, da bi se še nadalje širil. Vendar pa je ostal na licu mesta močen oddelek požarne brambe preko noči in še v nedeljo.

Požar, ki je po dosedanjih cenitvah povzročil okrog osem milijonov dolarjev škode, ima državo na dobro stran, da bo zdaj bilo delo več sto oseb pri delu na novih poslopih, katero se je pričelo takoj v ponedeljek. Tudi ni nič trpelo redno poslovanje klavnice, ki je po radio pozvala farmarje, naj kakor navadno pripeljejo svojo živino.

FRANCIJA BO "TRITALA"

Le Havre, Francija. — Prebivalstvo zapadnih krajev Zed. držav bo imelo priliko, da bo ob brezplačni pijači zaklicalo "Viva la France". Od tukaj je namreč odpeljala ladja, napolnjena s francosko pijačo, ki se bo brezplačno točila v Los Angeles, San Francisco in drugod, da se s tem seznanijo prebivalstvo s temi pijačami.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCIA"

INSULL ČAKA NA SODBO

Samuel Insull, ki ga je dobila ameriška vlada pred kratkim iz Evrope, da ga postavi pred sodišče, je točasno izpuščen na prosto pod bandom četrta milijona dolarjev. Slika ga kaže, ko se je kmalu po svojem prihodu razgovarjal s časnikarji.

RAZSTAVA PRIPRAVLJENA

Nova, izpopolnjena razstava se otvori v soboto.

Chicago, Ill. — Dela na svetovni razstavi so v glavnem vsa dokončana in prihodnjo soboto, ob 9. uri zjutraj, se otvori vrata za obisk posetnikov. Letošnja razstava bo nekaj čisto posebnega in novega in ni nikakoli obnovitev lanske. Lanska razstava je dala samo nekako idejo in na letošnji razstavi se je ta ideja uresničila do popolnosti. Med obema razstavama bo podobnost samo v zunanosti nekaterih poslopij, ki so ostala od lani, v splošnem pa se ju ne more primerjati.

SUŠA UNIČUJE KOMARJE

Chicago, Ill. — Dolgo napovedovanega dežja še ni bilo skozi celi zadnji teden in to je zdaj že šesti teden, da ni bilo nikakih padavin. Ugibati se je že pričelo, ali bo sploh še kdaj deževalo. Ponovno pa je pritisnila zopet vročina, ki je koncem zadnjega tedna pognala termometer na 90 stopinj. To rekordno suho vreme ima za posledico, da je michigansko jezero padlo na tako nizino, kakor že ni bilo 74 let. Ima pa suša eno dobro stran, namreč to, da uničuje komarje. Njih prvi letošnji zarod je skoraj popolnoma uničen. Ako ne bo še nekaj časa deževalo, bo podobna usoda zadela tudi drugi, glavni zarod.

ČETRTI POIZKUS SAMO-UMORA BIL USPEŠEN

Chicago, Ill. — 37 letna Mrs. Mae Nelson, si je v petek končala življenje s skokom iz okna drugega nadstropja, svoje hiše na 1507 So. Spaulding ave. Prepeljana je bila v bolnico, kjer je malo pozneje podlegla škodbam. To je bil njen četrti poizkus samoumora. Trikrat ji je prej preprečila podobno čin bolničarka, katera je skozi leto dni skrbela za njo na njenem domu.

KRIŽEM SVETA PREVRAT NA BOLGARSKEM

Salzburg, Avstrija. — Na hodniku nekega znanega tukajšnjega gledališča je v petek eksplodirala podtaknjena bomba, ki je ranila več oseb in povzročila znatno škodo poslopiju. Šipe pa so popokale tudi na oknih sosednjih hiš.

Bremen, Nemčija. — Nazijski govorniki so pretekli petek zvečer dajali državljanski pouk pijancem po krčmah. Hodili so od ločala do lokala in med njih govorom je pri vratih stala nazijska garda, ki ni med poukom pustila nikogar ven.

Dublin, Irska. — Predsednik de Valera je sprejel oba ameriška letalca, ki sta bila na svojem poletu v Rim prisiljena pristati tukaj. Njih pristane, pravi de Valera, kaže, da bo Irska v bodoče važna vmesna postaja za polete med Ameriko in Evropo.

Tegucigalpa, Honduras. — Mali potres, ki je obiskal mesto Gracias, je povzročil, da se je otvorilo neko podzemsko jezero, katero se je nato razlilo preko pokrajine in je po poljih povzročilo veliko škodo.

UGRABLJENEC SE VRNIL ČEZ 30 LET

Petit Rocher, N. B. — Pred 30 leti je bil družini Arsenault ugrabljen mali sinček, ko je ležal v zibelci. Starši niso nikdar več nič slišali o njem. Ugrabljen pa je bil zadnje dni vrnjen svojim staršem. Poizvedovanje se je pričelo zadnje poletje, ko so baseball igralci prišli semkaj iz nekega drugega mesta in so vsled deževja morali prenočiti tukaj. Pri neki sorodnici omenjenih prenočeval eden igralcev in med staršev, ki so izgubili sina, je pogovorom je prišla na vrsto tudi omenjena ugrabitev. Igralec je povedal, da je bil v mestu St. Elzlar, Que., pred nekaj leti adoptiran nek fant, o katerega otroških letih se nič ne ve, in ima tudi nad očesom rojstno znamenje prav, kakoršnega je omenila ženska. Poizvedovali so naprej in v resnici našli pravega.

ŠKANDAL V JAPONSKI VLADI

Tokio, Japonska. — Kakor kaže, se bo Japonska lahko postavila s podobnim škandalom, kakor se Francija s svojim Staviskijem. V petek je bil namreč aretiran finančni pomožni minister, H. Kurōda, ki je obdolžen, da je stal v zvezi z nepravilnostmi, ki so se vršile v banki Formosa in v nekem industrijskem podjetju. Govori se, da je vpleten v škandal tudi prometni minister in neki bivši minister. Bržkone bo morala cela vlada odstopiti.

Iz Jugoslavije.

OBSOJEN NA PETNAJST LET ROBIJE, KER JE ZASTRUPIL SVOJEGA STAREGA OČETA. — NENAVADNO VELIKA KAČA NAD BOROVNICO. — SMRTNA KOSA. — ŠTEVILNE NESREČE, NEZGODE IZ STAREGA KRAJA.

Zastrupljanje starega prevzitarja

Celje, 30. aprila. — Pred velikim senatom okroglega sodišča v Celju so se zagovarjali danes 20letni posestnikov sin Jože Fakin, njegov 16letni brat Franc Fakin iz Drožanjske pri Sevnici in 34letna posestnica Antonija Fakinova zaradi umora odnosno navajanja k umoru. Dne 16. dec. zjutraj so našli v Drožanjski v koči števil. 16 pri Sevnici mrtvega nad 80 let starega prevzitarja Jožefa Fakina. V koči je bilo vse razmetano in razbito, zaradi česar je takoj nastal sum, da je prevzitar umrl nasilne smrti. Truplo so obducirali in poslali železnic, tanko črevo in temno maso, ki jo je bil prevzitar izbljuval, kemičnemu inštitutu univerze v Ljubljani, ki je ugotovil, da je umrl prevzitar zaradi zastrupljanja z mešanico opijskih alkaloidov, izmed katerih sta neposredno dokazana morfin in codein.

Sum je padel na vse štiri obdolžence, ki so bili takoj aretirani. Jože Fakin je priznal, da je zastrupil svojega deda, ker sta se oče in mati vedno prepirala zaradi prevzitarja. Izpovedal je, da je kupil strup v porniki, kateri so se očividno pripravljali več tednov, so udarili z vso naglico pred solničnim vzhodom in člani prejšnje vlade so bili vsi v ječi, predno so se sploh dobro zavedali, za kaj gre. Kralj Boris je, bodisi prisiljen, ali pa prostovoljno, potrdil novi režim.

Zofija, Bolgarska.

Na popolnoma miren način in brez vsakega prelivanja krvi se je v soboto izvedel v tukajšnji državi nasilen vladni prevrat, ki je upostavljal vojaško diktaturo. Upravičeno se je pričelo, da se bo v prihodnosti več tednov, so udarili z vso naglico pred solničnim vzhodom in člani prejšnje vlade so bili vsi v ječi, predno so se sploh dobro zavedali, za kaj gre. Kralj Boris je, bodisi prisiljen, ali pa prostovoljno, potrdil novi režim.

POUK V DRŽAVLJANSTVU

Chicago, Ill. — Na pobudo guvernerja Hornerja se bodo potom vzgojnega oddelka administracije za civilna dela ustanovili širom celega Illinois razredi, v katerih se bo dajal temeljni pouk v državljanstvu inozemcem. Kurzi se bodo pričeli ta četrtek in bodo trajali teden dni. Tistim, ki bodo pohajali v to šolo, se bodo dala navodila, kako si naj pridobijo državljanstvo. Kakor se je ugotovilo po najnovejšem štetju, je v Illinoisu še vedno kakih 175,000 tujezemcev in prvi papir jih ima od teh samo 36,000. Skupno v Zed. državah pa je še okrog pet milijonov oseb, ki niso naturalizirane.

Chicago, Ill. — Na pobudo guvernerja Hornerja se bodo potom vzgojnega oddelka administracije za civilna dela ustanovili širom celega Illinois razredi, v katerih se bo dajal temeljni pouk v državljanstvu inozemcem. Kurzi se bodo pričeli ta četrtek in bodo trajali teden dni. Tistim, ki bodo pohajali v to šolo, se bodo dala navodila, kako si naj pridobijo državljanstvo. Kakor se je ugotovilo po najnovejšem štetju, je v Illinoisu še vedno kakih 175,000 tujezemcev in prvi papir jih ima od teh samo 36,000. Skupno v Zed. državah pa je še okrog pet milijonov oseb, ki niso naturalizirane.

Nad 12 čevljev dolga kača

Borovnica, 28. apr. — Zgodnje pomladansko vroče sonce je tudi kače zgodaj prebudilo iz zimskega spanja. A, da bi se pojavile v taki velikosti, tega pa pri nas menda ne pomnijo ljudje. — Tako se je odpravil v četrtek 19. apr. dopoldne M. P. iz Borovnice v gozd, pod po-bočje Trebelnika, v tako nazvano "Zalanišče", ko zasliši neko žvižganje. Misli, da je kakšen človek. Zato je nič hudega sluteč šel v tisto smer, odkoder se je slišalo žvižganje. A na veliko presenečenje, kakor najbrž v velikem strahu je zagledal tik poti namesto človeka veliko kačo, ki se je žvižgala grela na vročem solncu. Bila je zelene barve, na pogled kakor 4 m dolga ter kakih 7 cm debela. — M. je vrgel vanjo kamen, ki je pa ni zadel. Kača se je v hipu zvila v klopčič ter se v loku vrgla v stran, se spla-

zila do trhlega štorja, se ga ovila ter z glavo na štoru pazila, kaj bo. Po preteku nekaj minut je izginila med ruševjem. — Odkod se je priplazila tako velika golazen, kdo ve! Več ljudi je pred več leti nad Borovnico, v "Malneah" tudi opazilo podobno kačo, ki je imela to navado, da se je nodila vedno na eno mesto gret na solnce, k neki leseni ograji. Morda je to tista kača, kajti sedaj jo je M. videl komaj en kilometer stran od kraja, kjer so jo videli pred leti.

Smrtna kosa

V Novem mestu je umrl Anton Paučič, najstarejši dolenski trgovec, star 82 let. — V Mariboru je umrl Matevž Persl, vpokojeni železniški uradnik, star 58 let.

Nesreča v gozdu

V četrtek, 26. aprila popoldne je povedal oče Ant. Drol, iz Založ pri Podnartu na Gorenjskem svojemu sinu, da gre v gozd narezat trt za vezavo brezovih metel. Ko ga ni bilo dolgo domov, je domače skrbelo, da bi se očetu morda kaj ne pripetilo. Šli so ga iskat in so ga iskali do polnoči brez uspeha. Ko se je zdanilo, so iskanje ponovili in po daljšem iskanju ga je naposled našel njegov sin Jože mrtvega. Starčku je na mokrih tleh spodrsnilo, da je padel čez neko veliko skalo, pri padu si vdrl lobanjo in obležal na mestu mrtev. Star je bil 78 let.

Požar v Borovnici

V nedeljo 29. aprila že pozno zvečer sta se vnela dva kozoletca in skedenj posestnika Janeza Suhadolca. Ogenj se je s tako naglico širil, da so bili vsa tri poslopja v eni minuti v plamenih. Rešiti ni bilo mogoče ničesar, pač pa so ogenj omejili, da se ni razširil še na druga poslopja. Škode je do 40,000 Din. — Pri gašenju se je nevarno poškodoval Ant. Čuk, ki je padel s strehe.

Goreč benzin v obraz

V Mariboru se je nevarno opeknel delavec Franc Gašper. Ker mu v štedilniku ni hotelo goreti, je vlijl na ogenj benzina, kar bi kmalu postalo zanj usodno. Plameni so rzu bušili iz štedilnika v obraz in ga nevarno opekli po obrazu in rokah, da je moral v bolnico.

Kap ga je zadela

Jakob Ražen, ki je imel svoje bivališče na Dovjem, se je peljal v tovarno na Savo nad Jesenicami na delo. Po poti mu je nenadoma postalo slabo, da je s kolesa mrtev padel na tla. Zadela ga je kap.

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovincu; čitajte ga!

AMERIKANSKI SLOVENEK

First in najstarejši slovenski list v Ameriki.

The first and the oldest Slovene Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1892.

Established 1892.

Ishaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Phone: CANAL 5544

Naročnina:

za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
za pol leta	2.50	For half a year	2.50
za četrt leta	1.50	For three months	1.50
za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
za pol leta	3.00	For half a year	3.00
za četrt leta	1.75	For three months	1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Madžarske sanje

Na Madžarskem imajo poleg raznih institucij, ki so drugod popolnoma neznane, tudi poseben referat ministerstva notranjih zadev, referat plemiških naslovov. Poverjen je heraldiku in zgodovinarju dr. Ladislavu Szilagyi, ki neutrudno išče v madžarskih starožitnostih dokazov, da bi sodobno madžarsko plemstvo spravil v neposredno in neprekinjeno zvezo z Arpadom. Zdi se, da mu posel ne gre posebno od rok, kajti doslej se mu je posrečilo samo za kakih šest plemiških porodic zbrati toliko bajk in mitov, da se da zanje nekako vzdržati legenda o poreklu, izvirajočem od generalov slavnega Arpada. Ostalih 260 plemiških rodbin mora pogrešati ta sijaj, saj se Čekonjičem, Feštetičem, Odescalchijem, Pallavicinijem, Wickenburgom in Klebelsbergom da na temelju nespornih zgodovinskih listin dokazati njihov nemadžarski izvor. Referent pridno brska po starih zapiskih, toda uspeh je tako negativen, da se celo grofom Erdödyjem, ki bi človek že po imenu sodil njihovo mongolsko poreklo, lahko dokaže, da poteka njihov rod od podkarpatskih Rusinov.

Arpadovščina je že tako zelo izžrpana, da se je moral dr. Szilagyi zateči k samemu Džingiskanu. Ker ima referent dobro voljo in bujno domišljijo, je seveda kaj lahko dognal, da žive potomci tega silnega azijskega vojščaka še danes in nikjer drugje nego na Madžarskem. Eden izmed njih je bajke kapitan Martin Lipcey. "Turansko društvo" v Budimpešti se je zavzelo za zanimivo odkritje in vpisalo kapitana Martina med najodličnejše rodbine madžarske. Vendar je tudi na Madžarskem še nekoliko pametnih glav, ki pravijo, da je odkritje Džingiskanovih potomcev samo grda konkurenca onim krogom madžarskih zgodovinarjev, ki trdijo, da je bil grozni Atila s svojimi Huni neposredni prednik današnjih Madžarov in ki so na tleh krone sv. Stefana tudi odkrili nekoliko Atilovih grobov.

Zadnje case pa je v teh boleznih blodnjah le nastopil nekak zdrav preokret: povzročili so ga orientalisti raznih madžarskih univerz. Profesor mongolskih jezikov na univerzi v Budimpešti Lajoš Ligeti je nedavno izdal poročilo o svojem potovanju po Mongoliji in Kitajski, v katerem odločno zavrača bajko o mongolskem in sploh azijskem izvoru Madžarov. Ligeti dokazuje, da so Madžari prišli iz vzhodne Evrope, da niso v Aziji nikoli živeli in da je verzija o njih azijski domovini nastala v prvi polovici 18. veka, ko so si Madžari hoteli po vsej sili preskrbeti slavno zgodovino in sijaj sorodstva z izrazitimi vojaškimi narodi Srednje Azije. Za učenjakom stoji tudi lep krog razumnejših ljudi, ki zahtevajo, naj se ta neresnica iztrebi iz madžarskih sol, kjer jo mora poslušati itak vsaj polovica učencev, ki nimajo prav nobenega resnega in krvnega sorodstva z Madžari.

Bojevniki azijske teorije pa se zbirajo v zgoraj omenjenem "Turanskem društvu", ki si je nadelo svoje ime zaradi neznanja zemljepisja. Turan je namreč ozemlje med Kaspijskim morjem in Pamirjem ter nima s pradomovino Mongolov nič skupnega. Turki so to ozemlje smatrali za svoje davno prebivališče in takoj po mladoturški revoluciji so njihovi nacionalisti proglasili turanski izvor svojega naroda. Za Turki so prišli Madžari in so leta 1914 na glavni skupščini svojega turanskega društva napovedali vsemu svetu, da bodo kmalu povedli 600

milijonov "Turanskih" Mongolov v odločilno borbo s Slovani. Med vojno so Madžari trdno računali s stalno zvezo s Turki, ki naj "Turancem" zagotovijo vlado nad Balkanom in Srednjo Evropo. Po porazu je ta misel seveda nekoliko opešala, zlasti pa, ko je Kemal paša s korenino zatrl turansko gibanje v Turčiji. Tako so ostali "Turanci" v Budimpešti na cedilu.

Tudi je njihovo ideologijo reusmiljeno raztrgal vseučiliški profesor Gyula Nemeth. Pojasnil je madžarskim megalomani, da niti najbližji sorodniki Madžarov — Finci in Estonci, nočejo slišati prav ničesar o svojem azijskem izvoru. Samojedi, Zirjoni in drugi sorodni rodovi pa so tako zaostali, da sklicevanje na krvno sorodstvo Madžarom ne služi v čast. V ostalem je tem rodovom že zapisan najbližji pogin in ne morejo priti v poštev za bodočo "turansko" napadalno zvezo pod vodstvom Madžarov. Nemeth svetuje svojim rojakom, naj opuste smešne sanje in naj se ne dičijo za Atilo, s Turki, Mongoli in Kitajci. Kakor pa je videti, je sanjačem težko slovo od vseh teh bajk in slovaški renegat Gyula Pekar, bivši predsednik zunanje politične komisije v parlamentu, namerava prirediti leta 1936 veliko slavnost v spomin Hunu Atili. Na tej svečanosti bi morali sočelovat zastopniki vseh azijskih narodov in plemen: Kitajci, Japonci in Korejci, poleg njih pa Vošnjaki, Jukagiri, Goldi, Čukči in ves legijon sibirskih rodov, ki jim poznajo imena samo strokovnjaki narodopisja.

Kakor je videti, imajo Madžari silne težave in njihovo iskanje sorodstvenih zvez je samo izliv bojazni. Njihov obstoj je ogrožen, odkar je preprečeno raznarodovanje v velikem predvojnem obsegu. Pretopiti morajo še okoli 600,000 Nemcev, 300,000 Slovakov in nekoliko manjših drobcev, nato pa bodo navezani samo na svoj prirastek. Ta pa je silno neznačen: Björnsterne Björnson je dejal, da "ljubi Bog že ve, zakaj se Madžari ne množe." Strah pred obdajajočim jih slovanskim morjem, jim je segel globoko do kosti, zato se zatekajo k Atili, Džingiskanu in k Samojedom.

MATERINSKI DAN

Chisholm, Minn.

Nedelja dne 13. maja je bila posvečena materam. Kako lepo se to ujema v mesecu maju, ki je posvečen nebeski Materi Mariji da se ta mesec spominjamo tudi naših mater.

Na Chisholmu smo praznovali Materinski dan prav lepo. Ze jutraj v cerkvi, ko so velike množice fantov in deklet, mož in žena prešli sv. obhajilo. Govori pri svetih mašah so bili posvečeni materam.

Popoldne so priredili člani in članice KSKJ. Booster kluba materam v počast malo zabavo in priprizek.

Zvečer pa so cerkveni pevci v Washington šoli vpriporili krasno igro štiri dejanko "Dve Materji". Igra je krasno uspela. Ta krasna igra je res kakor nalašč za ta dan. Pri tej igri moramo posebno pohvaliti naša dekleta, ker so tako dobro rešile svoje vloge. V igri je nastopilo 18 deklet, vse v Ameriki rojene.

Kot sv. Marija, je rešila svojo vlogo Miss Cathryn Rose prav izvrstno. Grofinja Ljudmila, katero je igrala Miss Valeria Pechovnik je bila naravnost izvrstna. Govorica ji teče lepo gladko in domače, nepriziljeno. Tudi Ljudmilina hči Olga, katero je predstavljala Miss Julia Baraga, je bila izvrstna. Njo smo že večkrat videli in slišali na odrju v angleškem jeziku. To pet pa nas je očarala s tako lepo dovršeno slovensko govorico, da smo se čudili, kako se more brez slovenske šole tako dobro naučiti. Težko vlogo je dovršeno rešila.

Tudi druga dekleta so rešile svoje vloge dobro. Kot Stana, Miss Mary Klančnik, kot Kristina, Miss Mary Laurich, Neža, Miss Frances Drechnik.

Tudi kraljica Tuniska, Miss Mary Samsa, je dobro odločno nastopala. Angelji, sužnji in tudi druga dekleta so bile dobre. Petje med igro, katero je vodila Miss Anna Bradach, je bilo dobro. Tudi moški kvartet je krasno prepeval pred igro in med dejanji. Zares gre cekvenemu pevskemu zboru priznanje za to lepo prireditev, v počast materam.

Nekaj moram pa na tem mestu pripomniti. Udeležba bi bila lahko veliko večja. Take lepe prireditve bi ne smel zamuditi nobeden zaveden Slovenec in Slovenka. Ako se priredi kak ples se vse gnete po kaki mali dvorani, brez vsakega užitka, ker je vse drug drugemu napotju. Tu pa je krasna prireditev v lepi dvorani z dobrimi sedeži za nizko ceno 25c, pa ne pridete v takem številu kot bi lahko. Rojaki, ako hočemo ohraniti še nekaj čepovnikov je bila naravnost izvrstna. Govorica ji teče lepo gladko in domače, nepriziljeno.

Tudi Ljudmilina hči Olga, katero je predstavljala Miss Julia Baraga, je bila izvrstna. Njo smo že večkrat videli in slišali na odrju v angleškem jeziku. To pet pa nas je očarala s tako lepo dovršeno slovensko govorico, da smo se čudili, kako se more brez slovenske šole tako dobro naučiti. Težko vlogo je dovršeno rešila.

kupnega vzajemnega delovanja nas vseh. Slovenska mati nas je rodila, zato spoštujmo tudi njen jezik.

Eden, ki opazuje.

KAJ JE NOVEGA MED NAŠIMI FARMARJI

Willard, Wis.

Pogostokrat beremo izraz kakega dopisnika, da kdor nima kaj pisat, piše o vremenu. Vendar je ravno od vremena, za katerega se domneva, da je takorekoč postranska stvar, odvisno vse naše telesno življenje. Vsak popolni dar pride od zgoraj. Ako Bog ne da zemlji svoj blagoslov v obliki dežja, je rodovitnost iste nemogoča, vsled česar bi lahko nastalo pomanjkanje živil in šele tedaj bi vedeli ceniti božje dobrote vremena.

Tukaj nam že več let povzroča suša veliko škodo. Letošnje leto je pričakovati tem hušje, ker se je začela že v zgodnji pomladi.

Vetrovi prevladujejo nad obzorjem ter nosijo iz razsušenih njiv in potov oblake prahu in peska tako gosto, da sonce zakrivajo. Ako ne bo dežja v pravem času, bo ves naš trud zaman, ker bo naša setev ob prvi vročini uničena.

V državni bolnišnici Madison, Wis. je po dolgi bolezni preminul naš rojak Louis Baškovec. Pokojni je bil samec in je zadnja leta depresije živel tukaj na Willardu ter čistil farmo za svojega brata živečega v Chicagu. Pokojni je bil star 63 let, doma od sv. Križa pri Kostanjevci. Pogreb se je vršil v torek 1. maja iz tukajšnje cerkve sv. Družine na farno pokopališče. Vse seli nas, da je naša organizacija Mary Gosar, dala slovo bolnišnici ter je po težki operaciji zopet na potu popolnega okrevanja.

Istotako je po dolgi in težki bolezni zapustila bolnišnico Mrs. John Bajuk. K nesreči se je pa v zameno za te naše bolnice morala podati v bolnišnico Sreča Jezusovega, priljubljena članica Marijine družbe Miss Annie Lessor, kjer se je morala podvreči operaciji na golši.

Dal Bog vsem našim bolnikom zopet zaželenega zdravlja. Imenitna svatba se je obhajala v naši farni dvorani v soboto 12. maja, ko sta si istega dne v naši cerkvi sv. Družine objubil zakonsko zvestobo Mr. Anton Bogoljin iz Chicage ter Miss Frances Dolenc, hči tukajšnega uglednega farmarja Mr. in Mrs. John Dolenc. Želim našim novim poročencem obilo sreče in blagoslova božjega.

Poročevalec.

KAJ PIŠE CLEVELANDSKA ZASTOPNICA

Cleveland-Collinwood, O.

Ostro in mrzlo zimo smo imeli letos, pa se je morala umakniti dehteti pomladi. Krasno je sedaj, ko je zopet nastopil maj. Regrat prav lepo cvete po vrtovih in ob potu, črešnje in drugo sadno drevje se razcvetava, prijeto vonj cvetnega parfjuma obdaja naselbino. Posebno Slovenec. Naj gre človek kamorkoli po

svetu, nikjer ne bo našel lepšega vrta, kot ga oskrbuje Slovenka. Na njem dobiš vse; od peteršilja do rožmarina ter vse povratno zelenjavo, celo pelina ne manjka. Razvrščene so tam krasne cvetlice, ki lepo krasijo skoraj vsaki dom, da se je prav prijetno sprehajati po slovenski naselbini.

Jaz sem tudi zelo zaposlena z mojim vrtom in bi rada, da bi se tudi tukaj zglasil johnstownski zastopnik, da bi mi kaj pomagal. Ob prostem času bi šla pa agitirat po naselbini za Amerikanskega Slovenca. Dobro bi tudi bilo, da bi spotoma pripeljal s seboj Toneta s hriba, ker sedaj bo laglje regrat nabirat, se ga bolj vidi, ker cvete. "Drinker" ga rad kuhe in lahko napravimo iz cvetja še pijačo zvano "dendeline". Kaj praviš Tone, ali bi šel z žensko v "spanovijo"?

Sedaj pa še nekaj žalostnih novic. Mr. Krecit iz Trafalgar ave., je padlo na nogo težko železo, radi česar je trpel hude bolečine; sedaj je že nekoliko boljši. — Mr. Henikman iz 156. street se je ponesrečil. "Krenkal" je truck in mu je spodletela kljuka ter mu zlomila roko, sedaj mora revež pestovati. — Mrs. Mary Bolti z 76. street je obolela na obeh in se pritožuje, da ne sme čitati. — Mrs. Setnikar s 60. street je tudi zbolela in je pod zdravniškim nadzorom. — Družini Kožar s 157. street je umrla 20 mesecev stara hčerka Mildred. Bila je prav ljubezna deklica in staršem je prava hudo po njej, še zlasti očetu, ki se kar potolažiti ne more. Družini izrekam iskreno sožalje.

Vsem zgoraj omenjenim bolnikom pa želim skorajšnjega okrevanja.

Margareth Poznič, zastop.

ŽALOSTNA NOVICI IZ STAREGA KRAJA

Colorado Springs, Colo.

Žalostno novico sem prejel od svojega brata iz stare domovine, župnika Jožeta Nagode v St. Joštu pri Vrhniki, da je namreč naša ljuba mati, ki je bila pri njem, umrla dne 18. aprila. Bog jo je poklical k sebi omenjeni dan ob pol enajstih zvečer. — Rojena je bila 19. januarja leta 1851 na Medvedjem brdu. Učakala je lepo starost, 83 let. Smrt je nastopila radi ostarelosti. Pogreb se je vršil 21. aprila ob veliki udeležbi občinstva in ga je vodil č. g. dekan, kateremu so asistirali še štirje gg. duhovniki. — V starem kraju zapušča pokojna dva sinova in dve hčeri, tukaj v Ameriki pa tri sinove in eno bolno hčer. — Ljuba mati, ločila si se za vedno od nas. Mnoga solza si pretočila za nas svoje otroke, sedaj se veseliš plačila nad zvezdami, ki je večno. — Z Bogom mati! Vaš žalostni sin Matija Nagode.

"Vsak naj spozna, da brez agitacije za katoliški list smo vsi zakopani v tih, sramotni grob in naš mil narod ne bi dobival prepotrebnega bodrila."

— Rev. P. Cyril Zupan.

Kočljiv položaj. — No, prijatelj, kako je s tvojim premoženjem?

— Slabo. Stevilke, ki sem jih predložil davčnemu uradu, so postale resnične.

Priznanje ljubezni. — Oboževana gospodična, ljubim vas, hočem vam posvetiti svoje srečo, svoj dom in avto.

— Hvala, meni zadostujeta dom in avto.

Zna si pomagati. — Gospod profesor, kako morete biti vedno tako mirni, kadar vas žena poljublja?

— Ker si to vedno takoj prevedem v grščino.

Skrbna žena. — Mož: Že zopet se mi je odtrgal gumb pri suknjici.

Žena: Da se ti le zdi vredno govoriti o gumbih! Jaz imam luknjo v nogavici, pa ne govorim o tem.

Ni kriva. — Poglejte, Ančka, prah na kredenci leži najmanj že šest tednov.

— Kaj morem jaz za to, saj služim pri vas šele tri tedne.

Glava rodbine. — Jaz svoje žene nikoli ne vprašam, ali smem iti kam, ker raje ostanem doma.

Varčnost. — No, kako se kaj počutiš? Ste doma vsi zdravi?

— Ne, hčerka je dobila ošpice.

— In si poklical zdravnika?

— Ne, ker čakam, da dobi še kako drugo bolezen, da opravi zdravnik vse obenem.

O ti moški. — Prijateljca! O moških mi pa kar nitar ne govori. Vsi so sebičneži. Vsak bi rad dobil ženo z denarjem. — Meni se pa zdi, da delaš moškimi krivico. Prepričana sem, da jim zadostuje samo denar.

Čudodelno pero. — Priletna dama: Ta klobuk bi mi pristojal, toda pero na njem je grdo. Modistka: Saj baš to pero vas dela za 10 let mlajšo, gospa.

— No, pa naj bo, dajte mi ta klobuk in pripnite nanj še eno pero.

V trgovini. — Trgovec: Še svoj živ dan nisem videl takole učenca. Stoji tu in buli tja v en dan.

Učenec: Kaj pa naj počnem, gospod šef?

— Ujemi nekaj muh in prilepi jih na reklamno muholovko. Čudno, da ti ne pride nič pametnega na misel.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

TARZAN V NOTRANJOSTI ZEMLJE

(72)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Kakor strela, tako se je zdelo. Tarzanu, so dirjali Horibi na svojih goroborih, gyor je pa dirjal pihal, skakal in brcal na vse strani in poskušal, kako bi se rešil iz zanke. Horibi so pa krog okoli zverine čedalje bolj zmanjševali. Tarzan je pazljivo gledal kaj bodo te čudne neznane postave napravile proti tej strašni desetonski zverini. Napadalcu so se zverini čedalje bolj blizili in to s tako naglico, da jih je bilo komaj razločevati.

Gyor se je suknil in skakal da se umakne, nastavljal svojo strašno glavo, da z rogmi, prebodele nasprotnike, od obeh strani so mu pa priletele močne sulice v težko telo. Komaj sta dva zagnala sulice, sta že bila druga dva v pripravljenosti, ostali Horibi v divjem diru obkrožali borsko skupino. Tedaj se je na zgodilo, česar niso pričakovali. Ranjeni gyor se je z vsemi močmi pognal naprej in predi kordon Horibov ter jo ubral naravnost proti Tarzanu in Jani.

Če Horibi ne obrnejo živati v drugo smer, sta Tarzan in Jana izgubljeni. Na srečo so Horibi na svojih naglih goroborih ustavili zverino predno je ta prišla bližje Tarzanu in Jani in boji se vršil v njuni neposredni bližini. Srdit je bil ta boj, ker gyor ima trdo življenje in mu ni tako lahko do živega. Ko je končno zver padla, sta bila oba vesela, da ni zver prišla še bližje njiju. Zmagovalci-Horibi so se podali z bojišča — naravnost proti Tarzanu in Jani.

Zopet so se Horibi uvrstili v krog, a sedaj sta bila v sredi tega kroga Tarzan in Jana. Gyorje je bilo, da so jih te čudne stvari opazile, a so hotele najprej ugonobiti strašno zverino, nato šele napasti ta dva. — "Treba se bo boriti," reče Tarzan in se dvigne. "Da," reče Rdeča Roža Zorana, "boriti se bomo, in tudi podlegli, ker teh je petdeset, midva pa samo dva. Horibi so počasi zmanjševali krog, bližje in bližje, pričakuje novega plena.

DENARNE POŠILJATVE

v Jugoslavijo, Italijo in vse druge države pošiljamo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu. Denar dobijo prejembniki po pošti direktno na dom brez odbitka. Ker se cene pogosto menjajo, računamo po cenah onega dneva, ko prejmemo denar. — Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.70..... 100 Din	Za \$ 5. pošljite...\$ 5.75
Za \$ 5.00..... 200 Din	Za \$ 10. pošljite...\$ 10.85
Za \$ 10.00..... 400 Din	Za \$ 15. pošljite...\$ 16.00
Za \$ 12.25..... 500 Din	Za \$ 25. pošljite...\$ 26.00
Za \$ 24.00..... 1000 Din	Za \$ 40. pošljite...\$ 41.25

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovenca)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

- 27 Nedelja — Sv. Trojica.
 28 Ponedeljek — Avguštin, škof.
 29 Torek — Maksim, muč.
 30 Sreda — Ferdinand, Ivana d'Arc.
 31 Četrtek — Sv. Rešnje Telo.
 1 Petek — Fortunat, muč.
 2 Sobota — Evgenij I., papež.

Rev. J. C. Smoley:

PRAZNIK PRESV. TROJICE

S prihodom sv. Duha na binkošni praznik je bilo človeško odrešenje dokončano.

Veločevanje Boga v osebi Jezusa Kristusa, delovanje in smrt našega ljubelega Zveličarja na križu, njegovo vstajenje in njegov vnebohod — vse to so oni epohalni, veliki dogodki, ki nam jih je stavila cerkev v cerkvenem letu dosedaj pred oči. S prihodom sv. Duha, tretje božje osebe, pa se je, kakor sem rekel, človeško odrešenje dokončalo.

Danes na praznik presv. Trojice, nam cerkev še enkrat skupno predočuje, kar je Bog v svoji neskončni ljubezni, usmiljenju in dobrotljivosti storil za človeka: da je Bog Oče svet ustvaril, da ga je Bog Sin odrešil in da ga Bog sv. Duh še vedno pravečuje. Tristo let — tako bi lahko rekli — so se trudili najbolj razsvitljeni možje z vsemi silami in močmi svojega uma, da bi nam v besedah predočili globoko, nerazumno skrivnost božjega bistva: da je in deluje en Bog v treh osebah.

V prva stoletja sega častitljivi slavospevi, ki ga tolikokrat še sedaj slišimo v cerkvenem bogoslužju: Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu...

In s tem svetim, močnim blagoslovom, ki ga je kedaj izgovorila kaka vera nad človekom, pošila druga božja oseba svoje učence do krajnih končin sveta: "Pojdite in učite vse narode in jih krstite v imenu Očeta in Sina in sv. Duha." S tem starihim častitljivim blagoslovom sv. Trojice je morda tudi marsikoga izmed vas blagoslovila umirajoča roka vašega očeta ali vaše matere, ko sta se poslavljala od vas in se ločila od tega sveta.

V imenu presv. Trojice, z znamenjem sv. križa blagosloviljajo zvečer pobožni starši svoje otroke in jih izročajo božjemu varstvu čez noč. In če se poda sin, če se poda hči v daljino tujino, v boje in negotovosti sveta, jih zopet blagoslovilja očetova in materina roka; tem mladim potnikom zaznamuje čelo z znamenjem sv. križa in jim podaja potno palico na pot: Pojdi v imenu Očeta in Sina in sv. Duha!

V imenu presv. Trojice je sprejela sv. Cerkev pri sv. krstu nas novorojence v svoje naročje, blagoslovila nas v njenem imenu prvi trenutek našega zemskega bivanja.

Z blagoslovom presv. Trojice nam je posredoval škof pri sv. birmi z maziljenjem na čelu moč in milost tretje božje osebe.

S tem blagoslovom skleneta ženin in nevesta v zakramentu sv. zakona zvezo za celo življenje.

In končno — s tem svetim blagoslovom vodi cerkev umirajočega v njegovi smrtni uri v večnost, vodi ga pred božjega Sodnika.

Pri sv. maši kličemo devetkrat, trikrat k vsaki božji osebi, Kyrie Eleison: Gospod usmilil se nas! Vsake litanije se pričevajo s prošnjo k sv. Trojici.

Tako stoji češčenje in pobožnost k troedinemu Bogu v središču vse katoliške pobožnosti. Na tisoče in tisoče načinov se tekom leta odzivajo besede uvoda današnje sv. maše: "Češčenje bodi najsvetejša Trojica in nedeljena Eđinost; častili, slavili jo bomo, ker se je njeno usmiljenje izkazalo nad nami."

Cerkev se ne briga za vpitje brezvercev in bogotajcev in oznanja nemoteno svoje velike skrivnosti. V moči te molitve je zapopadana vsa naša opora in sila v trpljenjih in križih vsakdanjega življenja.

V časih, kakor so sedanj, ko se hoče vse zgruditi, naj nas navdaja zaupanje, da bomo vse pričeli in vse končali z blagoslovom: V imenu Očeta in Sina in sv. Duha!

Franjo Neubauer:

PATER HUGOLIN

Nemilo me je zmočila plača v nedeljo popoldne, ko sem spremljal na zadnji poti patra Hugolina. Vendar pa čutim v sebi posebno zadovoljstvo in zadoščenje, da sem se udeležil pogreba tega izrednega moža.

Moj spomini na patra Hugolina segajo nazaj v mojo detinstvo. Tačas je prihajal s prerano umrlim Žigo Bohincem, škofovim kaplanom in poznejšim semeniškim ravnateljem, v Mokronog, kjer so živeli starši in sestre Žige Bohinca. Kakšna izrodna moža sta bila Žiga in Hugolin! Kar težko se je odločiti, kateri izmed obeh je boljši, blažji, plemenitejši!

Ko sem študiral na novomeški gimnaziji, je bil pater Hugolin moj učitelj petja. Tačas so bili nekaj let nekateri očetje frančiškani še naši profesorji. Slovensko je poučeval originalni a učeni Lacko, dobra duša, ki si ni znal napraviti strogega reda in miru med dijaki. Nekoč je razlagal in razlagal, mi pa smo ne prenehoma šepetali in govorili. Nekaj časa nas je opominjal,

O matematiki je razlagal pater Bernard plus in minus tako, da je hodil po šolski sobi nekaj

korakov naprej in spet nazaj. Tačas sem imel še nekoliko simpatije do matematike, ki sem jo pozneje peklensko sovražil. Izpovedal se pa tega greha — sovražstva do matematike — nisem nikoli. Saj menda to ni imelo nobene zveze s šestim glavnim grehom. Sicer sem bil pa kriv tudi sam, ker sem tačas, ko je profesor razlagal matematiko, pisal v poseben zvezek ali na listke slabe pesmi, ali pa bral Horaca ali Sofokleja, a za številke in formule se nisem brigal.

Najljubši izmed očetov frančiškanov pa je bil vsem, zlasti pevcem, učitelj petja, p. Hugolin. Saj smo zlasti tisti, ki smo tolikokrat prepevali: "U pjesmi duša živi, u pjesmi slast je sva", bili tačas navdušeni v prvi vrsti za petje. In pater Hugolin je znal poučevati, da je vzbujal smisel in veselje za petje. Bratje note in peti po njih nas je naučil tako temeljito, da smo po nedolgem času bili tako izurjeni in izveščani, da smo kar vzeli note v roke in peli dolejš neznane pesmi. Učil in naučil nas je, da smo zapeli pesem res tako kakor je zahteval komponist. Dihali smo iz sebe vsak pianissimo, a fortissimo nismo kričali, ampak peli! In tako je bil naš dijaški zbor res tak, da smo se lahko postavili. Če smo šli po nedeljski sv. maši v drevoval ali na kapiteljski hrib, so vreli Novomeščani za nami in poslušali naš koncert. Pater Hugolin je uglasbil tačas nalašč za naš zbor marsikatero pesem, zlasti na besede Simona Gregorčiča, tako, da smo mi prvi zapeli njegove skladbe. S kakim navdušenjem smo sprejeli njegovo: "Za dom med bojni grom!" Kako smo dvignili tenoristi vratove pri tistem b ali h — ne vem več natančno — pri besedah: "Da bo le dom očet!" Kako smo zaklicali na koncu: "Hura!" Zdaj je vse minilo in s Stritarjem otožno mislim nazaj na "zlati tenorček", ki je popolnoma opesal.

Vse je p. Hugolin očetovsko ljubil, vendar pa smo mi bili nekateri izmed pevcov še posebno pri srcu. Zlasti je imel rad Emila Hochreiterja, ki je menda edini izmed takratnih novomeških učencev postal vreden velikega mojstra. Saj sta skupno uglasbila toliko tega! Hochreiter je bil najboljši tenorist, ki je pa tudi ubogal svojega učitelja. Pri dno se je učil in ne krolal ne kadil. Tudi nekateri drugi smo imeli dobre tenorje, ali nismo pazili nanje in smo si jih sami pokvarili. Ko je pa bilo toliko priložnosti! Dijaki, ki smo peli na frančiškanskem koru, smo bili parkrat v letu povabljeni na klobase in vino. Eno napako so imeli tačas očetje frančiškani, da so bili preveč radodarni v vinom. — Če je vedno žejni kvaritet zvečer stopil v gostilno in plašno naročil liter vina, ker so

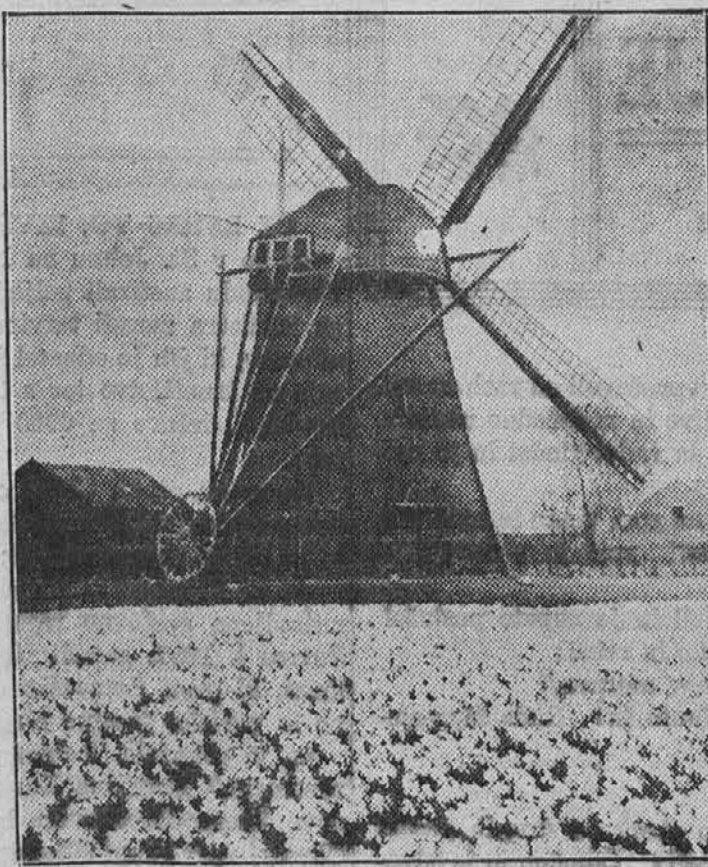
Nekaj pevcov je p. Hugolin izbral in nas začel učiti harmonije in kontrapunkta in drugih skrivnosti in umetnosti, ki jih mora znati, kdor hoče biti komponist. Ali mi, laikomisljeni le-nuhi, smo pač hodili nekaj časa k njegovim uram, ni se nam pa ljubilo učiti se. Dobri oče nas je žalosten prepustil usodi, ki smo si jo kovali sami. Kolikokrat v življenju sem se kesal, da ne znam postaviti pesmi na note! Večkrat sem napisal verzice, ki so mi ugajale, ker so res privlele iz srca, pa sem jih poskušal peti. Ali uglasbiti in napisati uglasbe pesmi nisem znal, ker nisem svojčas ubogal svojega učitelja, dobrega svetovalca, patra Hugolina. In Gregorčič, ta slavček v našem pesniškem gaju, ki je bajje v "brezupno okostenelem metričnem redu manirizma" izražal svoje lirčno čuvstvo — kar pa verjamejo samo moder-ni — ta ljubljene slovenskega ljudstva je vzkliknil:

RUSKI RAZISKOVALEC V AMERIKI

Na desni na sliki stoji dr. Otto Schmidt, vodja sovjetske ekspedicije, ki je obstojala iz 103 oseb; ekspedicija je običala v severnem ledu in bi bila tudi brez dvoma tam končala, da ji ni prišel z aeroplani na pomoč Geo. Ušakov (v sredi).

SLIKOVIT PRIZOR

Slika je bila vzeta blizu mesta Haarlem, Nizozemska. Od zadaj se vidi mlin na veter, v ospredju pa je polje, pokrito s cvetočimi narcisami.

vsi štirje skupaj imeli 20 krajcarjev, pa je zapel, je takoj priromal na mizo štefan. Vedeli smo, da sedi v gostilni dobrotnik Sterger, tajnik pri okrajnem glavarstvu. Ali krokanje ni ustvarilo menda še nikoli nobenega opernega tenorista. Se manj — kajenje. Danes se mi neumno zdi, če vidim koga kaditi. Tačas pa sem mislil, da je posebno imenitno in sladko, kaditi cigarete. Kadili smo seveda najslabše — menda so se imenovalle drame — in vlačili vase nesrečni dim. Tačas smo kadili, ko je bil najnevarnejši čas za glas, ko smo mutirali. Pater Hugolin nas je svaril in je bil nevoljen in žalosten, ko je izgubljal tenoriste, ali kaj, ko ga nismo ubogali!

Po maturi smo se odločili, da pojdemo na sestanek v Zagreb. Pokojnemu Evgenu Lampetu in meni so kolegi naročili, naj napiševa pesem, ki jo bo kak komponist uglasbil in se bo pela v Zagrebu. Odločili so se za mojo, ki se je začnela:

"Najhujša je vseh bolečin kesanje, krivice spomin!"

Zdaj, ob grobu patra Hugolina, boli kesanje bolj, nego kdaj prej.

Prišel je čas mature, te najhujše torture in največje neumnosti, ki bi jo morala mlada Jugoslavija odpraviti in s tem pokazati, da je bolj pametna, nego je bila stara Avstrija. Osem let puščajo dijaka z razreda v razred, nazadnje je pa njegova "zrellost" odvisna od par vprašanj, od srečnega ali nesrečnega slučaja!

Po maturi smo se odločili, da pojdemo na sestanek v Zagreb. Pokojnemu Evgenu Lampetu in meni so kolegi naročili, naj napiševa pesem, ki jo bo kak komponist uglasbil in se bo pela v Zagrebu. Odločili so se za mojo, ki se je začnela:

"Na jug velelo je srce, hoteč se tam ogreti, kjer bratje rodni nam žive, za skupno mater vneti."

Pesem sem nesel patra Hugolinu in ga prosil, naj jo uglasbi. Rad nam je ustreget. In mi mladi Jugoslavlani smo popevali že pred 40 leti:

"Zaupno glej v bodoči čas, oj Slava, naša mati! Saj sloga, ki združuje nas, k svobodi vodi zlati!"

Pater Hugolin je nad besedo: "zlati" postavil zopet visoki C ali h, morda tudi zato, ker se na samoglasnik a najlažje zapoje visok glas.

Pozneje sem še včasih obiskal patra Hugolina. Ko ne bi bil jaz odšel na Hrvaško, bi bila gotovo ostala v tesnejšem stiku. Tako pa sva se videla le redkokdaj.

Ko je želel nekaj Marijinih pesmi, sem mu jih napisal in on jih je uglasbil. Rekel je: "Vaše pesmi so solidne." Vesel sem bil, da so mu ugajale. Ko sem ga pred par meseci obiskal zadnjikrat, sva hodila gor in dol po njegovi celici. Vprašal sem ga: "Ali še komponirate?" Odgovoril je: "Se — ali zdaj gre h koncu."

In prišel je ta konec! Tačas nisem pripisoval posebne važnosti njegovim zadnjim besedam. Saj, ko gledamo velikana, se nam zdi, da se ne bo zgrudil nikoli. Zakaj naj pade drevo, čigar deblo je trdno in z njegovih vej

Društvo sv. Jožefa

št. 53, K.S.K.J., Waukegan, Ill.

Sprejema vse slovenske katoličane od 16. do 55. leta v odrasli oddelci; v mladinski oddelci pa od rojstva do 16. leta. — Seja se vrše vsako drugo nedeljo ob 9. uri zjutraj. Društvo ustanovljeno leta 1900. — Skupno šteje 390 članov (ic).

Nadaljna pojasnila se dobi od sledečega odbora:

John Umek, predsednik

Joseph Zorc, tajnik

Mike Opeka, blagajnik.

se oglašajo najlepše pesmi, ki jih ne bodo rabili, ker ne zmojih budi hrepenenje, vera in lju-rejo toliko davščin.

Elektrika se širi
 Okolica Maribora bo kmalu vsa preprežena z električnimi svetilkami. Tako je skoro domi, nebeskimi sklodbami. Ali to so le želje in sanje! Daj Bog, da bi ga zagledal nekoč med angelskimi zbori, kjer vem da biva zdaj in snuje in poje melodije, ki jih je živel nešteto v njem, pa jih ni utegnil napisati. Bog daj, da pridem za njim, svojim velikim učiteljem jaz, njegov majhni učenec!

SIROM JUGOSLAVIJE

Dalmacije bodo elektrificirali

Vso srednjo dalmatinsko obal nameravajo elektrificirati. S tem se bo dvignila vrednost mnogih krajev in to bo privabilo mnogo tujih izletnikov.

Zastrupljenje

18letni Ludvik Persche v Ljubljani se je prav na čuden način nevarno zastrupil. Napravil je krepak požirek iz steklenice, v kateri je domneval, da je žganje. Šele, ko je steklenico odstavil, je opazil, da je pil ostro lužno tekočino. Radi hude bolečine, ki jo je občutil, je šel v bolnico, kjer so mu izprali želodec in ga rešili.

Nesreča pri podiranju drevja

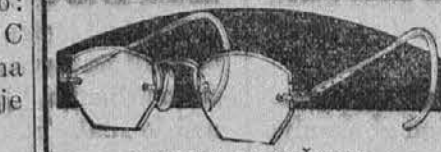
V Šmartnem ob Paki je v gozdu podiral drva 60letni bivši posestnik Blažon Hribnik iz Podvrha pri Braslovcah. Ko je drevo padalo, ga je zadela veja tako močno, da je bil na mestu mrtev. — Zanimivo je, da je pred letom prav na tak način končal njegov brat Vincenc. Tudi njegov brat Anton je na tragičen način končal.

Umetnine na otoku Krku

Ravnatelj Strossmayerjeve galerije slik, prof. dr. Artur Schneider, je obiskal otok Krk in obhodel več vasi. V 15 vaseh je našel prav izredne stare umetnine, tako slike in kipe. Največ teh umetnin je po cerkvah.

Brez avtomobilov

Novo davščine, ki so naložene na luksuzne avtomobile, so spravile na noge tudi lastnike avtomobilov v škofjeloskem okraju. Razen štirih so vsi odpovedali svoja vozila, to je, da

23 LET IZKUŠNJE
 Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
 OPTOMETRIST
 1801 So. Ashland Avenue
 Tel. Canal 0523
 Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

V vsako hišo -- Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če že moraš katero knjigo imeti doma in jo prebrati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je rodilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangelijski in Dejanja apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelijski in Dejanja apostolov.

V preminih slovenskih naselbinah ni slovenske cerkve, ni slovenskega duhovnika in rojaki ne slišijo evangelijskih leta in leta v slovenskem jeziku. Ta knjiga, ki se imenuje "NOVI ZAKON, SV. EVANGELIJI IN DEJANJE APOSTOLOV" vsebuje 541 strani, primerna žepna oblika. Ta knjiga naj bi prišla v vsako slovensko hišo v Ameriko. Zlasti tam, kjer nimajo slovenskih župnij in slovenskega duhovnika.

STANE S POŠTNINO

\$1.00

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1846 WEST CERMAK RD.

CHICAGO, ILLINOIS

ZAMETENE STOPINJE

Spisal
HENRY BORDEAUX

Prevela
KRISTA HAFNER

Malo kesneje je Mark, ki je blodil zunaj in znotraj poslopja kakor uboga duša v vica, videl parček, ki se je odpravljala na pot. Ona je bila vsa razboljena, zavita v ogrinjalo in odeje, izpod širokega klobuka je gledal majhni, zgubani in namazani obrazek, ki bi morda ugajal v Parizu, a je bil tod slaboten in starikav, smešen in žalosten obenem. On pa je le težko gledal njeno počasnost, toliko število prtljažnih zavojev, toda silil se je biti vljuden in je skušal zakriti žalost svojega bledega, lahkomisljenega obraza. Ona je sitnirala z neštetimi malenkostmi, on pa se je silil v vlogo viteza. V svojih priučenih kretnjah, v pobarvanih in izumetničenih izrazih sta bila podobna dvema igralcema, ki potujeta po deželi. Ko se je voz odpeljal, je ona še enkrat sklonila svoj nežni in trpeči obrazek skozi okno, on pa je udobno sedel. In ljubezenski privid je izginil za prvim ovinkom.

Mark jima je sledil z očmi prav do tja. Joj, če bi bil kdaj presenetil Terezo in njenega ljubimca tako naveličana! Kakšna osveta bi bila to zanj! A v smrti sta ostala zmagovita...

Oče hišnik, ki je zbiral dobrovoljne potnike, da jim kot dober vodnik razkaže krajevne znamenitosti, ga je zagledal in ga vzel s seboj. Mimogrede so dobili Julko in odšli preko dvorišča.

"Kam gremo?"

"V pasjo stajo."

Vsakdo, ki pride na Veliki Sv. Bernard, mora obiskati tudi pse. Njih znamenito plemo je ostalo prav do današnjih dni čisto, in njih ročkovnik, ki ga skrbno čuvajo kakor v kaki knežji hiši, sega prav v one čase, ko so zavetišče zidali. V skrbni izbi so postali psi še močnejši in bolj žilavi. Udomačili so se v visoki gori.

V čast tujcem je vsa pasja sodrga posnemala zavodarice, počoje v zboru, in je sprejela goste z glasučim lajejem. Imeli so lepe, polne glasove kakor zvonovi, da so odmevali krog in krog od divjih skal.

Julko je ta hrupni pozdrav vznemiril in stisnila se je k očetu.

"Tiho, Bari! Platon, Lion, molčita!" je ukazoval menih.

"O, imena gospe Acherjeve!" je spoznal otrok, ki se je spomnil vzgojiteljskega pouka. Vendar se je še vedno bala približati se velikim živalim z belo in rdečo lisasto dlako, s širokimi levjimi glavami, ogromnimi prsmi in zatrepnimi udi. Bilo jih je nad dvanajst. Posebno hudo je gledal neki star pes; kazal je velike zobe kakor doga in bil pisan in slinast.

"Nič se ne bojte, gospodična Julka," je miril oče hišnik, ki se je posebno zanimal zanj. "Kakor ovčice so. Vzemite v ročico ta kos sladkorja! Bari, pridi sem! Bodi vljuden z deklico! Tako, vidite!"

"Obliznil me je," je priznala Julka, "kako topel jezik ima."

Odločila se je in ga pobožala po gosti dlaki. Menih je bil ponosen na to zmago in je posvetil živali celo pesemco:

"Bari je kralj vse čete. Ima prekrasen glas. Je velikodušen in pogumen. Pozimi si skopje pot preko snega in poišče zgubljene potnike."

"Kajne, da nosi na vratu sodček vina?" je pozvedovala Julka, ki je bila ponosna, da pokaže dobro znanje te zgodovine.

"Seveda!" je pritrjeval hišnik. "Ta deklica je zelo učena."

"Gospa Acherjeva mi je povedala."

Toda speva še ni bilo konec.

"Bari je ljubljeneč očeta Sonnierja, ki ima posebej nalogo, da vzgaja te gospode pse. Vsako jutro ima na obrežju jezera vajo z njimi. In ono jutro je Bari pomagal, da so rešili tisto go-

spo."

"Katero gospo?" so vpraševali od vseh strani. In Julka se je pazljivo in radovedno nagnila. Menihu je dobro dela ta radovednost in je razlagal:

"Gospo, ki je padla na gori Velan in ki bi bila skoraj umrla. Prenesli smo jo v zavetišče. Ozdravela ob."

Mark se je vznemiril in je napeto poslušal. Prijel je hčerko za roko in rekel:

"Pojdi, Julka! Domov morava."

"Oh, atek, samo minuto še! Rada bi poslušala o nesreči."

"Čemu? Pojdi!"

Naj li pusti, da bo otrok od drugih zvedel povest o materini nesreči? Odločno jo je odvedel kljub upornemu in vase zaprtemu obrazu male, ki se je tiho upirala neusmiljenemu poveljju. Res, ni smel več odlašati. Tu ga je po ovinkih vodila vsaka stvar k vprašanju, ki se ga je v grenkobi izogibal. Že samo to jutro je bil trikrat na istem križpotju, čeprav je hotel bežati, pozabiti in se obvladati. Mihael Monestier je vzbudil v Julkinih sru lep spomin, ki je bil že zabrisan; Edmond Baulaine je bil v njegovih očeh podoba ljubezenske sužnosti in je ob primerjanju izzval njegovo ljubosumnost do enakomerne trajnosti, v katero se ob smrti spremeni strast; in če je hotel preprečiti, da niso kot javno bajko odkrili materine usode njeni hčerki, je moral bežati kakor preganjana zver. Ne, ne, boljše je, če sam konča na en mah. Ni še dobro vedel, kaj bo prav za prav storil, vendar pa je hitel k priorju.

Prior je zajtrkoval s proštom. Nič ne vznemiri bolj človeka, ki je v duševni stiski, nego pogled na mirno življenje, ki se ponavlja vsak dan. Povedali so mu, naj pride ob dveh, in zdaj je bilo šele poldne. Moral je znova v obednico. Tu je videl, kako veseli Julko ta svetovna družba na Velikem Sv. Bernardu. Njega pa je ta prizor odbijal. Vendar pa ni nihče navedel opazil strahu, ki ga je obdajal in ki se ga je bal izdati s svojimi kretnjami. Bil je to notranji boj, ki ga niti najbližji ne slutijo, niti tisti ne, ki mislijo, da znajo opazovati. Kri udarja v žilah s tako silo in tako naglico, da se zdi, kakor da mora predreti kožo in odteči iz nje v dolgih, rdečih trakovih, ne da bi kdo opazil. Razparanih src ni mogoče ugeniti. Celotisti, ki jih parajo, tega večkrat ne opazijo.

"Papa," je spraševala mala in ga vlekle za rokav, "kaj bomo delali? Medtem, ko smo jedli je deževalo, zdaj pa pogledaj sonce!"

"Pojdi se sprehajaj z gospo Acherjevo k maledu jezercu. Samo ne predaleč."

"Trgala bom cvetice, če jih je kaj tam. Mor-da raste katera ob robu snega..."

Mark ni mogel več strpeti. Odhitel je k priorju.

Ko je vstopil, prior ni bil sam: še neki drugi menih, mlajši, krepkejši in rdeč, kakršni so ljudje, ki so vedno na zraku, je bil pri njem.

"Naša bolnica," je začel oče Dornaz, ne da bi pazil na navzočega, kar je Marka Romenaya čudno dirnilo, "je še vedno enako odporna. To noč je spala ko dete, davi se je prvič v resnici spočila. Bolničar je zelo vesel: nič več nima mrzlice. Zdaj greste lahko brez nevarnosti k njej. Lahko jo obiščete, če hočete. Čakal sem Vas davi, pa niste prišli."

Mark je zamišljen molčal. Kakor vsiljenca je gledal drugega menih, ki je zbežan sedel v kotu. Prior je razumel njegovo tiho vprašanje. Predstavil mu je očeta Sonnierja, ki je odkril obe žrtvi in rešil gospo Romenay. Mark se je tiho priklonil, in se pa zahvalil. In prior je oblastno in pohlevno obenem nadaljeval:

(Dalje prih.)

O TEM IN ONEM

ČE BERES TO, IZVEŠ,

da so v St. Johnu na Novem Fundlandu aretirali poljedelskega ministra zaradi tatvine treh albumov, ki jih je odnesel iz muzeja za kmetijstvo ter s tem oškodoval državo za 6000 dolarjev;

da so na otoku Cipru odkrili dobro ohranjeni Heraklejev kip, ki je bil zakopan v zemlji;

da so Francozi odpovedali že najavljeno svetovno razstavo v Parizu l. 1937. zaradi finančne krize, ki pesti francosko državo in v pariško mestno blaginjo;

da je obhajala "babica ruske revolucije" Katarina Konstantinova Breško-Breškovska letos v Chvalyju pri Pragi 90letnico rojstva;

da je absolvirala italijanski kapitan Giuseppe Pulisi vožnjo z malo barko, z katero je preplaval 11.000 km daljave na 13 rekah od Argentine do Venezuele ter s tem dokazal, da je vožnja z ladjami po Južni Ameriki mogoča;

da je prošlo zimo več dni zaporedoma snežilo v Jeruzalemu — dogodek, ki ga ne pomnijo ondodni prebivalci že nad dvesto let.

HRANA IN ZNAČAJ

Razni preroki prehranjevalnih sistemov kaj radi naglašajo, da vpliva hrana na značaj ljudi. Mesna hrana naj bi vplivala n. pr. bojevitost, rastlinska pa pomirjačo. V resnici pa so takšne trditve precej iz trte zvitve.

Japonci, ki se preživljajo skoraj s samim rižem, so n. pr. znani kot hrabri in brezobzirni vojaki, isto tako Arabci, ki jedo skoraj same dateljne. Bernard Shaw je zagrižen vegetarijanec in če bi tista teorija držala, bi moral pisati samo pohlevne stvari, v resnici pa se ga vsaj njegovi rojaki kaj hudo bojijo zaradi njegove bojevitosti in strupenega jezika.

Hrana utegne v posameznih primerih res imeti kakšen vpliv na človekov značaj, a tega vpliva ne smemo precenjevati. Eskimi, ki so izraziti mesojedci, so najpohlevnejše ljudstvo na svetu. Tudi v tem velja načelo, da si mora biti vsakdo na jasnem, kaj mu najbolj prija.

Rastlinska ali mesna hrana — to je brez pomena. Gotovo je le to, da utegne ta kakor ona učinkovati kvarno, če pretravamo in smo preveč enostranski.

ČE ZADENE KOMUNIST PET MILIJONOV

V drugi seriji žrebanja francoske narodne loterije je zadel glavni dobiček pet milijonov frankov neki Ribiere. Dobitniku je postala ta vsota usodna — v političnem ozirju. Ribiere je bil namreč tajnik krajevne skupine

komunistične stranke.

Ko se je razvedelo, da je zadel pet milijonov frankov, so ga funkcionarji v stranki pozvali, naj izroči vsoto, ki jo je zadel, strankini blaginji, odnosno tretji internacionali. Toda kaj je odgovoril Ribiere? — Sporočil je svojim tovarišem, da jih pozdravlja in da odklanja njih zahtevo in sploh komunistične teorije. Ker pa mu še vedno niso dali miru prijatelji in znanci, si je naročil detektiva, ki ga zdaj spremlja po vseh potih.

SODNIK SE UJEZIL NAD PREDRZNOSTJO

Waukegan, Ill. — Od mestnega sodnika je bil 33letni M. Lattin obsojen na \$2 globe, ker je parkal avto na nedovoljenem mestu. Obsojenec je prosil sodnika, da sme rabiti njegov telefon, kar mu je sodnik dovolil, misleč, da bo poklical koga, ki mu bo pomagal plačati kazen. Res je poklical nekega prijatelja, toda ne, da bi mu posodil \$2, marveč ga je prosil, naj zanj zadevo "pofiksa", da mu ne bo treba plačati kazni. Sodnika je ta predrznost ujezila in je obsojenec povišal kazen še za \$10. Vendar pa se je pozneje dal od Lattinove žene pogovoriti, da je znižal kazen na prejšnjo višino, \$2.

ANEKDOTA

Dr. Hilar, šef praškega Narodnega gledališča, je za odrom srečal nekega moža in ga nahučil:

"Kaj delate tu?"
"Prosim, jaz sem član orkestra."
"Imate sedaj skušnjo?"
"Prosim, da."
"In kaj igrate?"
"Klarinet."
"In je to težko?"
"Da, prosim."
"In ste poročeni?"
"Da, prosim."
"Imate otroke?"
"Da, prosim."
"In mate vžigalice?"
"Prosim, ne."
"Pa čemu me potem zadržujete?"

NAOČNIKI

Da bi imeli naočnike od Kitajcev, kakor so nekoč mislili, ni res. Znano je, da je imel že cesar Neron brušen smaragd, ki je skozenj gledal borilce v cirkusu. Pravi pomen brušenih steklenih leč je odkril šele slavni angleški menih in vseučiliški profesor Robert Bacon okoli l. 1250 in so ga zaradi tega celo obdolžili čarovništva. Florentinski plemič Salviano degli Armati (umrl leta 1317) pa je iznašel prave naočnike, ki so bili podobni dandanašnjim.

ŽEPNA URA

Žepna ura je nemška iznajdba. Pripisujejo jo ključavničarju Petru Henleinu iz Nuernberga, ki je živel okoli leta 1500. Bila pa je v prvotni obliki strašno nerodna in skoraj krogli podobna. Zato so ji pravili "nuernberško jajce". Do leta 1000 so si morali ljudje pomagati samo s solnimi, vodnimi in peščenimi urami. Šele takrat nekako je iznašel papež Silvester II. uro na kolesa in uro, ki so jo začeli kmalu uporabljati na cerkvah.

HUD STRUP

Indijanci srednje Amerike in Mehike so našli novo mamilo. Imenuje se mescalin. Pridobiva jo ga iz neke vrste kaktusa, ki raste v tistih krajih. V zadnjem času se to sredstvo pridobiva tudi sintetično. Mescalin je poleg heroína in kokaina najbolj znano mamilo.

SAMOUOM ZARADI KONJA

Logansport, Ind. — 52letnemu farmerju H. Hudwalterju je poginil njegov najljubši konj. Moža je ta izguba tako potrla, da si je v svoji žalosti poglaval v terek kroglo v glavo.

NEKAJ ZA TVOJE TELO

Soba, v kateri spi otrok, naj bo solnčna, da bo otrok uspeval kakor uspeva rastlina ali žival na solncu. Solnčna svetloba človeka razveseljuje in poleg tega ubija bacile ter je najboljše razkuževalno sredstvo. Kadar iščeš stanovanje, glej, da ne bo imelo severne lege, saj je o teh stanovanjih znano, da je njihov glavni gost zdravnik.

MISKA — KROTILČEVA SMRT

V neki rimski bolnišnici je umrl znani krotilec levov in tigrov Leonardi. Mož je dosegel komaj 56 let. V svojem poklicu je večkrat postal žrtev dresiranih živali, ki so ga bodile na-

padle, oklale ali opraskale, toda vselej se je srečno izmazal.

Pred kratkim pa je preganjal miško, na katero je naletel pri čiščenju kletke mačje zveri. Miška ga je ugriznila v prst in ker je rano zanemarjal, je nastopilo zastrupljenje krvi, kateremu je slednjič podlegel.

STAROST HRASTOV

Starost posekanih dreves spoznamo po kolobarjih, ki so vidni na odžaganem deblu. Pri zelo starih drevesih pa se ti kolobarji včasih težko razločijo. Kljub temu so dognali rastlinslovc, da učka neka vrsta hrasta do tisoč let. V nekem gozdu pri Neulebeni so celo dognali, da so bila hrastova drevesa stara do 1200 let.

— Bruselj, Belgija. — V premogovniku pri Paturages se je v torek zvečer pripetila katastrofalna eksplozija, pri kateri je prišlo ob življenje 43 rudarjev. Prvih deset, do katerih so mogli priti, so bili že mrtvi.

SIRITE "AMER. SLOVENCA"

Novi zemljevid Jugoslavije

razdeljen v banovine, nove politične pokrajine Jugoslavije, je izšel in smo ravnokar prejeli novo pošiljatev in ga imamo zopet v zalogi. Vsem onim, ki so zadnje čase iste ga naročili, ga bodo te dni prejeli po pošti.

—Novi zemljevid je interesanten zlasti za one, ki ne poznajo nove razdelitve Jugoslavije v banovine. Ta v barve tiskan zemljevid pokaže vse to. Kdor ga želi, si ga naj naroči. STANE S POŠTINO 30c, in se naroča od

Knjigarna Amer. Slovenec
1849 West Cermak Road,
Chicago, Ill.

Velika jubilejna KAMPANJA

prve in najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki

K. S. K. JEDNOTE

Povodom 40letnice K. S. K. Jednote se vrši velika JUBILEJNA KAMPANJA, trajača od 1. marca do 31. julija 1934; torej pet mesecev.

Namen te kampanje je pridobiti vse katol. Slovence in Slovenke v Ameriki pod Jednotino okrilje, da bi K.S.K. Jednota štela koncem svojega jubilejnega leta 40,000 članstva.

NAGRADE:

V tej kampanji je zdravniški pregled za odrasle in otroke PROST.

Za nove člane, ki se zavarujejo za \$250.00 se plača 50c nagrade; za \$500.00 — \$1. nagrade; za \$1000.00 — \$2. nagrade; za \$1500.00 — \$3. nagrade in za \$2000.00 — \$4. nagrade. Za otroke 50c nagrade.

Za člane, ki prestopijo iz mladinskega oddelka v odraslega se plača določeno nagrado le tedaj, če se kandidat zavaruje za več kot \$500.00.

Katoliški Slovenci in Slovenke! K.S.K. Jednota Vas uljudno vabi pod svoje okrilje. Ta Jednota je nad 100% solventna in je tekom svojega 40letnega poslovanja izplačala že nad pet milijonov dolarjev raznih podpor.

Vprašajte za pojasnila glede pristopa kakega tajnika (co) našega krajevnega društva v Vaši naselbini.

Prireditve

pikniki, veselice, igre, itd. ne prinesejo dobička, če ni povoljne

UDELEŽBE

Da je udeležba povoljna je treba oglašati!

Za večjo udeležbo oglašujte v listu

'Amerikanski Slovenec'

V uradu "Amer. Slovenca"

—lahko kupite Money Ordre od American Express Company;

—lahko pošljete denar v stari kraj po dnevnem kurzu;

—lahko plačate vaše račune za luč in plin;

—lahko dobite raznovrstne informacije kot:

—o potovanju v stari kraj, ali kamorkoli, in

—o dobavi povratnega dovoljenja za priti nazaj iz starega kraja;

—o dobavi potnih listov, bodisi jugoslovanskih ali ameriških;

—izdelujemo vsa notarska dela za tu in stari kraj, kakor tudi prestave na slovenski in angleški jezik

Se priporočamo!

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd ST.,

CHICAGO, ILL.

